

FREDNINGSVÆRDI ER

VALDEMARSLUND

HELSINGØR KOMMUNE

Besigtigelsesdato:
Besigtiget af:
Journalnummer:

14.05.2013
Maria Wedel Søe
2011-7.82.07/217-0001

Kommune:
Adresse:
Betegnelse:
Fredningsår:
Omfang:

Helsingør Kommune
Gurrevej 447, 3490 Kvistgård
Valdemarslund
1982
*Stuehuset og de to udhuslænger (beg.
af 1800-tallet, hovedbygningen
forlænget ca. 1850) samt havehuset.*

— BYGNINGSBESKRIVELSE

Valdemarslund ligger omgivet af marker og mindre skovarealer lige syd for Gurre Sø. Den trelængede gård ligger omkring en gårdplads, som åbner sig mod nord. Bag stuehuset ligger en stor have og et mindre fritliggende havehus.

Stuehuset er en 19 fag lang, grundmuret længe, der står på en sokkel, der mod gården er sorttjæret, mens den på havesiden fremtræder med tilhuggede kampesten. Murene er hvidkalkede og afsluttes af en enkel, muret gesims og et halvvalmet stråtag med mønning og kragtræer. I tagryggen ses tre hvide skorstenspiber med bred sokkel og smal krave, og i hver af langsiderne tagflader er tre større stråtagsskviste og en mindre. I gårdfacaden findes to ældre, tofløjede fyldingsdøre med overvinduer og granittrin foran. I havesiden er to nyere, men traditionelle, tofløjede døre, disse er udført med opsprossede ruder i den øverste del og med nyere, høje granittrapper foran. I havesiden er tillige en kældernedgang med en skråtstillet, tofløjet revleluge i terræn. Bygningens vinduer er alle torammede med tre ruder i hver ramme. I soklen ses i havesiden en række småtopsprossede, torammede kældervinduer, og i kvistene er torammede, rundbuede vinduer. Flere af bygningens vinduer er ældre og alle er grønmaledede.

Stuehuset.

I det indre er indrettet to boliger, den traditionelle grundplan med gennemgang i hele bygningens længde er bevaret. En næsten gennemgående skillevæg opdeler længen således, at de fleste stuer og mindre værelser ligger en suite mod haven, mens to nyere køkkener, med spisekamre og spisestuer ligger mod gården sammen med to forstuer med hver deres trappe op til tagetagen. Tagetagen er indrettet med større, gennemgående rum og gavlværelser. Spidsloftet er gennemgående og her ses undersiden af stråtaget. Der er en gennemgående traditionel materialeholdning med bræddegulve, pudsede vægge og lofter samt flere ældre bygningsdetaljer, herunder brystningspaneler, fyldingsdøre med profilerede gerichter,

dørstykker, smalle pilastre der markerer en ovnplads, forsatsruder og i en enkel stue findes tillige indvendige skodder. Der er endvidere to ældre, runde kakkelovne. I hver af de to forstuer findes en traditionel trappe, den ene ældre, den anden nyere. På loftetagen findes ældre bindingsværksskillevægge, synligt bjælkelag i loftet samt ældre døre, herunder både fyldingsdøre og revledøre. Under den østlige del af stuehuset findes en kælder sat i kampesten. Her er støbte gulve, bræddeloftet mellem synlige bjælker og flere ældre revledøre med bevarede beslag.

De to udlænger er opført i sort opstolpet bindingsværk med hvidkalkede tavle, sorttjærede kampestensokler og bræddebeklædte overgavle. Tagene, der er halvvalmet, er tækkede med strå og afsluttet af mønning og kragtræer. I den østlige udlænge ses en enkel skorstenspipe i tagryggen. De to udlænger har brede, tofløjede revleporte, høgab med tofløjede revleluger og enkelte små etrammede, småtopsprossede vinduer. Både porte, luger og vinduer er grønmaledede og har bevarede ældre hængsler og beslag. Flere steder er der små udluftningshuller i tavlene, udformet i korsform.

Den østlige udlænge og længst væk stuehuset.

I det indre anvendes udlængerne til garage og anden opbevaring. Der er åbent op til kip så den ældre tømmerkonstruktion og undersiden af stråtaget er synligt. Gulvene er støbte, væggene er af bindingsværk, og i den østlige længe er indrettet et nyere toilet.

Havehuset er et seks fag langt bindingsværkshus på en sokkel af sorttjærede kampesten. Bindingsværket er ligeledes sorttjæret, mens tavlene er hvidkalkede. Overgavlene er beklædt med lodretstillede sorttjærede brædder, og herover er et heltag tag tækket med strå og afsluttet af en mønning med kragtræer. I tagryggen findes en muret, hvid skorstenspipe. Havehuset har revledøre, hvoraf de fleste har et smalt overvindue og en enkel trædesten foran. Vinduerne er torammede og småtopsprossede. Både vinduer og døre er ældre og alle er grønmaledede. I den sydlige gavlfindes to små, højtstående træluger.

I det indre er i den sydlige del indrettet et gennemgående rum med et åbent ildsted, mens der i den nordlige del er små redskabsrum. Overfladerne er hovedsagligt nyere, men traditionelt udført, herunder teglstengulv, bindingsværksskillevægge og lofter med synlige bjælker og loftbrædder imellem.

— BYGNINGSHISTORIE

Valdemarslund er en tidligere skovridderbolig. Stuehuset og udhuslængerne blev opført i begyndelsen af 1800-tallet. Omkring år 1850 blev stuehuset forlænget. Helt frem til 1970 blev bygningen

anvendt som skovridderbolig. Ejendommen fungerede tillige i en lang årrække som planteavlstation.

Bindingsværket på alle bygningerne ved Valdemarslund har tidligere, været som det sædvanligvis er i Nordsjælland, kalket over stor og sten.

— KILDER

<http://www.helsingorleksikon.dk/index.php/Valdemarslund>

— MILJØMÆSSIG VÆRDI

Valdemarslunds miljømæssige værdier relaterer sig til det velbevarede, trelængede anlæg omkring gårdspladen og den sydvendte have med det lille havehus. Sammen med bygningernes kanter af pigsten, stensætningen ved indkørslen og de omkringstående træer og øvrige længer, skabes et yderst helstøbt og traditionelt kulturmiljø.

— KULTURHISTORISK VÆRDI

Den kulturhistoriske værdi ved Valdemarslund ligger i det ydre i længernes traditionelle byggeskik og materialeholdning med kampestenssokler enkelt bindingsværk med stor stolpebredde, som det er kendetegnet for Sjælland samt stråtage med mønning og kragtræer. Hertil kommer det stadig tydelige hierarki mellem stuehus og avslænger. Dette ses især ved stuehusets ophøjede fremtoning, der dels skyldes størrelsen og symmetrien, men ligeledes også materialeholdningen i grundmur, de større vinduesåbninger, de fine, tofløjede fyldingsdøre samt antallet af skorstenspiber i tagryggen. De øvrige længer underordner sig stuehuset ved deres materialeholdning, revledøre, porte, høgab og små vinduer, hvis placering er funktionelt betinget uden hensyn til symmetri.

I bygningernes indre ligger de kulturhistoriske værdier i stuehusets ældre, bevarede planløsning samt i de bevarede, ældre bygningsdele, herunder bræddegulve, fyldings- og revledøre, gerichter, paneleringer og bræddelofter med synlige bjælkelag samt ældre vinduer.

Værdien i avslængerne knytter sig tillige til disses traditionelle materialeholdning, der afspejler bygningens alder og opretholder en høj autenticitet, hvor man tydeligt kan aflæse deres oprindelige anvendelse.

Revleport og små vinduesåbninger i den østlige udlænge.

— ARKITEKTONISK VÆRDI

Arkitektonisk fremtræder Valdemarslund som et homogent og helstøbt anlæg, der især skyldes den ens farveholdning og de store, ubrudte stråttækkede tagflader, kun med små kviste.

Stuehuset fremstår med den største arkitektoniske værdi i kraft af symmetrien omkring de to hoveddøre og den på gårdsiden regelmæssige vinduessætning samt den høje sokkel, der især på havesiden fremstår markant og fuldender det horisontale udtryk.

— BÆRENDE FREDNINGSVÆRDIER

I bygningernes ydre knytter de bærende fredningsværdier sig til det velbevarede gårdanlægs traditionelle fremtræden med stuehus i grundmur og udhuslænger og havehus i bindingsværk - alle med næsten ubrudte stråttage. Hertil kommer alle tilhørende bygningsdetaljer, herunder kampestenssoklen, de traditionelle vinduestyper og revledøre samt kviste, høgab og skorstene. Endelig knytter de bærende fredningsværdier sig til den traditionelle materialeholdning og de bevarede ældre bygningsdele.

I stuehusets indre knytter de bærende fredningsværdier sig til den bevarede del af den ældre planløsning, med gennemgående tværskillerum og stuer en suite mod haven samt til kælderen. Hertil kommer de ældre bygningsdele, herunder paneleringer, døre, dørgreb, gerichter og lofter.

I udhuslænger og havehus knytter de bærende fredningsværdier sig i det indre til de traditionelle indretninger, bindingsværksskillevæggene, de bevarede tømrekonstruktioner samt til alle ældre og traditionelle bygningsdetaljer, herunder bræddeloft, revledøre, stengulve og ildstedet i havehuset.

Hertil kommer den traditionelle materialeholdning i alle bygningerne.

— ANBEFALINGER

Ingen angivet.

En af stuehusets hoveddøre med diamantfyldinger og smalt overvindue.

Eksempel på stuehusets vinduer.